

RAFA GIL

Jacques Delors. L'anunci que no concorrerà a les presidencials ha desconcertat el PSF.

LA DIVISIÓ ENTRE UDF I RPR POT CRÉIXER ENCARA MÉS A LA CATALUNYA NORD

Delors deixa la porta oberta a la dreta

L'actual president de la Comissió Europea, Jacques Delors ha fet públic que no pensa córrer a les eleccions a president de la República francesa. Amb aquesta decisió el partit Socialista perd l'únic candidat que podia fer front als candidats de la dreta amb alguna garantia d'èxit. Ara tot indica que seran Édouard Balladur i Jacques Chirac, tots dos del gaullista Reagrupament per la República, els que s'enfrontaran per a veure qui substitueix François Mitterrand al Palau de l'Elisi. El tercer en discòrdia en les eleccions pot ser Raymond Barre, dirigent de l'altre partit de la coalició de dretes, la UDF, o l'antic ministre de cultura socialista Jack Lang.

El fet que el vot vaja a decidir-se gairebé amb tota seguretat en l'interior de la coalició de dreta pot provocar una forta tensió entre els dos partits, RPR i UDF, i, encara, dins dels mateixos partits. A la Catalunya del Nord aquestes tensions són públiques des de fa anys, però ara encara podrien créixer més.

La decisió de Delors d'apartar-se de la cursa presidencial ha anat acompanyada d'un moviment intens de candidats que busquen aprofitar l'espai que quedarà buit entre l'RPR i una possible alternativa. Especialment actius poden

mostrar-se els independents que han abandonat els grans partits i han intentat fundar moviments allunyats de les estructures tradicionals. Entre aquests hi ha Bernard Tapie a l'esquerra i Philippe de Villiers a la dreta. El primer encapçala els radicals i el segon el grup Combat pels Valors.

A l'esquerra, la llista de possibles candidats s'amplia amb noms com Michel Rocard, que ja va intentar ser president, o la mateixa filla de Delors, Martine Aubry. Hi ha qui diu, fins i tot, que Delors no ha volgut participar en la campanya per a no frenar les opcions de la seua filla, de qui es diu que és la dona amb més possibilitats de ser presidenta de França en un futur pròxim.

La dreta també guarda en la recambra possibles candidats com el ministre d'interior Charles Pasqua o fins i tot el veterà ex-president Valéry Giscard d'Estaing. Les opcions del candidat del Front Nacional, Jean-Marie Le Pen, apareixen molt baixes. La força de l'extrema dreta avui ja no és tan alta com ho va ser al principi del període de govern dels socialistes, quan Le Pen va assolir els seus millors percentatges de vot, a cavall de la coalició amb els comunistes que auspicià Mitterrand. (Anàlisi a la pàg. 18.)

Els candidats més ben situats

Després de la renúncia de Jacques Delors, els candidats més ben posicionats en la cursa de les presidencials són:

Édouard Balladur
RPR

Primer ministre i favorit en les enquestes.

Jacques Chirac
RPR

Alcalde de París. Primer ministre amb Mitterrand i Giscard

Raymond Barre
UDF

Antic primer ministre. Europeista.

Jacques Lang
PSF

Antic ministre de Cultura. Molt popular.

Michel Rocard.
PSF

Antic primer ministre. Ja va intentar ser president.

